

Sobotěnka z nedělú
može pre mňa nebyť,
a já nemám milého,
nemá ňa do budiť.

Obudí ňa, obudí
kohútek jarabý,
obudí ňa, obudí,
až poletí z hrady.

Kohútek z hrady letí,
vesele si zpívá,
stávaj hore, má milá,
už sa rozednívá.

135.

Z Lanžota.

Daj mi Bo-že vě-dět, ej s kým já bu - du se - dět
za sto-lem čer - ve-ným, pod věncem ze - le - ným.

Daj mi, Bože, vědět,
ej s kým já budu sedět
za stolem červeným,
pod věncem zeleným.

Zanechala sem já
ej sokola pro páva,
išla bych ho hledat,
nevím, kde sedává.

Už to neudělám,
ej co sem udělala,
abych pro jednoho
všeckých zanechala.

Sedá-li on v lesi
ej lebo v čirém poli,
išla bych ho hledat,
hlavička ma bolí.

Hlavičko, hlavo má,
ej co ma pořád bolíš?
Ani neodpadneš,
ani sa nezhójiš!

136. a)

Z Prušánek.

Stó-jí šo-haj pod na-ším o - kén-kem tu - ká na mia